

Зміст

НТК ВНТУ. Головний центр виховної роботи.....	703
Пленарне засідання	
<i>Любов Михайлівна Ваховська, Вікторія Володимирівна Войтко</i> ЗАДАЧІ КУРАТОРА ГРУПИ ПІД ЧАС АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ ІТ-СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ВИМОГ ВИЩОЇ ШКОЛИ.....	704
<i>Валентина Миколаївна Дудатьєва, Вікторія Володимирівна Войтко</i> ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА СКЛАДОВА ВСЕБІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ.....	706
Секція студентського самоврядування	
<i>Олена Андріївна Свентух</i> ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ СПІВПРАЦІ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ З АДМІНІСТРАЦІЄЮ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	709
<i>Юлія Володимирівна Малогулко, Анастасія Андріївна Герасимчук</i> СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ – ОСНОВА ГАРМОНІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ТА ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ЛІДЕРІВ НАЦІЇ.....	711
<i>Юлія Володимирівна Малогулко, Катерина Олександрівна Повстянко</i> РОЛЬ СТУДЕНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЖИТТІ МОЛОДІ.....	713
<i>Олександр Володимирович Поліщук, Наталія Степанівна Семічаснова</i> ДОСВІД ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСТВА НА ФАКУЛЬТЕТІ МАШИНОБУДУВАННЯ ТА ТРАНСПОРТУ.....	718
<i>Микола Володимирович Кобиця</i> РОЗВИТОК ОРГАНІВ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	720
<i>Олександр Анатолійович Савенко</i> ФОРМИ І МЕТОДИ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ РОБОТИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	722

XLVI Науково-технічна конференція Головного центру виховної роботи

Оргкомітет

Голова оргкомітету

А. В. Писклярова, ВНТУ, Україна

Заступник голови оргкомітету

А. І. Теклюк, ВНТУ, Україна

Члени оргкомітету

І. В. Бойко, ВНТУ, Україна

Д. Х. Штофель, ВНТУ, Україна

Секції

Пленарне засідання

Секція студентського самоврядування

ЗАДАЧІ КУРАТОРА ГРУПИ ПІД ЧАС АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ ІТ-СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ВИМОГ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Проаналізовано задачі куратора академічної групи під час адаптації студентів ІТ-спеціальностей до вимог вищої школи.

Ключові слова: академічна група, задачі куратора, вища школа, адаптація студентів.

Abstract

In the article the problem of curator of the academic group are analyzed on adaptation of students of IT specialties to the requirements of high school/.

Key words: academic group, the problem of curator, high school, students adapt.

Вступ

Вчорашні школярі, а сьогодні – першокурсники, вступивши до вишу, проходять певний процес адаптації до нових умов навчання та нових соціальних стосунків. Цей процес є досить складним і тривалим. Тому у ВНТУ існує інститут кураторства академічних груп, яку курує заступник проректора з виховної роботи і заступники деканів факультетів. Куратори академічних груп мають завдання допомагати першокурсникам успішно проходити процес адаптації до умов навчання в університеті.

Аналіз задач куратора під час адаптації першокурсників до вимог вищої школи

Проаналізуємо задачі куратора під час адаптації першокурсників ІТ-спеціальностей до вимог вищої школи.

Спершу куратор аналізує склад групи, оскільки на факультеті групи не є однорідними. Неоднорідність груп виявляється і в тому, що вони через певний час навчання розділяються на малі групки за інтересами. Як правило, це студенті, які є місцевими і проживають у місті, і студенти, які є приїжджими і проживають у гуртожитках університету.

Процес адаптації студентів першого курсу є найбільш важливим на початку навчання, тобто до першої сесії [1].

Як правило, студенті, які проживають у гуртожитках, проходять адаптацію швидше за інших студентів [2]. Вони активно спілкуються зі студентами старших курсів, і тому стають більш сприйнятливими до нових вимог університету. Це спілкування носить неоднозначний характер, оскільки студенти отримують досвід як позитивного, так і негативного. Тому задача куратора полягає в тому, щоб у цей час активно моніторити психологічний стан у групі і за можливістю корегувати вплив старшокурсників на процес адаптації студентів першого курсу.

Часто першокурсники мають певне розуміння шаблонів того, чого їх мають навчати в університеті. І тому в них виникає протест, коли вони стикаються з тим, що їх не цікавить, а викладачі вимагають від них певних активностей. Спочатку студенти перестають відвідувати заняття, а потім не можуть опанувати самостійно пропущений матеріал і можуть залишити університет. Якщо куратор знайде підхід до такого студента, то зможе не доводити ситуацію до відрахування. Для цього куратор має досить тісно спілкуватися з такими студентами.

Часто неоднорідність групи виявляється різним рівнем профільної підготовки студентів. Особливо це стосується знань та навичок програмування, оскільки система навчання передбачає застосування цих навичок при вивченні фахових дисциплін вже з перших тижнів навчання. Тож деяким студентам (особливо зі шкіл з сільської місцевості) потрібно докладати більше зусиль у

навчанні, порівняно з більш підготовленими одногрупниками, випускниками фізико-математичних гімназій та ліцеїв. Це може призвести до того, що студент, не встигаючи засвоїти весь матеріал, який йому пропонується, починає втрачати бажання навчатися. Тому такі студенти також потребують підтримки куратора і поради щодо прогресивної адаптації.

Важливою проблемою при адаптації студентів до вимог вищої школи є також незвично великий обсяг навчального навантаження. У випадку, коли студент не може успішно освоїти навчальний матеріал, він може втратити рівновагу і віру в свої сили. Тому задача куратора полягає в тому, щоб вчасно виявити таку ситуацію і надати студенту моральну підтримку. Це є можливим тоді, коли студент є відкритим до свого куратора і має бажання з ним спілкуватися. Проте часто студенти не мають бажання розповідати про свої проблеми куратору, оскільки вважають його сторонньою людиною, і тому можуть довести свої проблеми до критичного стану, коли допомога куратора вже не буде ефективною.

Важливою складовою в процесі адаптації постають стосунки з одногрупниками. Студенти мають різні характери, темперамент, ступінь вихованості. Досвідчений куратор може адекватно оцінити характер стосунків у групі і певним чином скерувати цей процес у правильному напрямку.

Ще одна складова процесу адаптації – це налагодження стосунків студента з викладачами. Кожен викладач має свої вимоги до навчального процесу. Тому окремі студенти можуть не сприймати своїх викладачів, боятися їх чи не поважати. Тому вони починають нехтувати заняттями, пропускати їх, не виконувати завдань. Куратор групи також має звертати увагу на такі проблеми, коли вони виникають, і допомагати студенту у їх вирішенні.

Чим ближче час першої сесії, тим більший стрес можуть отримати студенти. Куратор групи має розмовляти зі студентами своєї групи, роз'яснювати їм можливості та перспективи, щоб дещо зменшити стрес в передсесійний та сесійний період.

Висновки

Таким чином, успішна адаптація допоможе першокурснику у його навчанні, позитивно вплине на процес побудови подальших стосунків з викладачами та друзями в групі. Від успішності адаптації студента до навчального середовища вишу прямо залежить подальша професійна кар'єра і особистий розвиток майбутнього спеціаліста.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Алексеевна Т.В. Психологічні фактори та прояви процесу адаптації студентів до навчання у ВНЗ / Т.В. Алексеевна Київ нац. Університет ім. Т. Шевченка – К., 2004.-20с.
2. Казміренко В.П. Програма дослідження психолого-соціальних чинників адаптації молоді людини до навчання у ВНЗ та майбутньої професії / В.П. Казміренко // Практична психологія та соціальна робота. - 2004. - №6. - С.76-78.

Ваховська Любов Михайлівна — асистент кафедри комп'ютерних наук, Вінницький національний технічний університет., e-mail: dudatyev.av@gmail.com.

Войтко Вікторія Володимирівна — канд. техн. наук, доцент кафедри програмного забезпечення, заступник декана ФІТКІ з навчально-виховної роботи, Вінницький національний технічний університет, email : dekanfki@i.ua.

Vahovska Lubov M – Assistant Department of information security Vinnitsa National Technical University, e-mail: dudatyev.av@gmail.com.

Voitko Viktoria V – Docent of Software Department, deputy of dean FITCE of teaching educational work, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, email : dekanfki@i.ua

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ЯК ОBOB'ЯЗKOBA СКЛАДОВА ВСЕБІЧНОГО РОЗВИТКУ ТА ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Наведено обов'язки куратора академічної групи, які допоможуть реалізувати індивідуальний підхід щодо виховання студентів.

Ключові слова: академічна група, індивідуальний підхід, виховання студентів, особистість.

Abstract

An academic group supervisor duties to help realize individual approach to educating students.

Key words: academic group, individual approach, educating students, personality.

Вступ

Куратор академічної студентської групи відіграє важливу роль у розв'язанні багатогранних завдань виховання студентської молоді.

Здійснення функцій куратора групи пов'язане з рядом обов'язків:

- всесторонньо і глибоко вивчати запити, нахили, побутові умови життя студентів групи;
- вести цілеспрямовану роботу з удосконалення підготовки спеціалістів для галузі;
- виховувати свідоме ставлення до навчання, праці, обраної професії; бережливе ставлення до матеріальних цінностей; повагу до законів України;
- формувати демократичний світогляд, національну свідомість, громадську позицію, патріотизм, високі моральні якості;
- організовувати проведення виховних заходів;
- сприяти організації студентського самоврядування;
- сприяти участі студентів в олімпіадах, конкурсах із спеціальності, клубах за інтересами, предметних гуртках;
- організовувати роботу з підвищення культурного рівня студентів;
- вести облік та аналіз успішності, відвідування занять студентами групи, організовувати надання допомоги невстигаючим і своєчасно інформувати батьків;
- підтримувати постійний зв'язок з батьками, планувати і організовувати спільну виховну роботу;
- вести встановлену навчальним закладом документацію куратора групи (журнал куратора навчальної групи, особові справи, плани роботи тощо);
- постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, загальну культуру.

Перед нашим суспільством стоїть завдання підготувати молодь до повноцінного активного життя в демократичному суспільстві, в умовах ринкової економіки. Тому велика відповідальність покладається на куратора групи, якому доводиться лише починати формування колективу. Це, насамперед, вивчення індивідуальних особливостей через дослідження пізнавальних інтересів (методом анкетування), вольових якостей і темпераменту (методом спостереження і психологічного тестування), організованості і самооцінки.

Індивідуальний підхід у процесі розвитку та виховання студента

Індивідуальний підхід - це виховання з опорою на особисті якості. Принцип індивідуального підходу у вихованні потребує, щоб куратор групи:

1. Постійно вивчав і добре знав індивідуальні особливості темпераменту, риси характеру, погляди, смаки, звички своїх вихованців.
2. Вмів діагностувати і знав реальний рівень сформованості таких важливих особистих якостей як спосіб мислення, мотиви, інтереси, ціннісні орієнтації, життєві плани та ін.

3. Постійно залучав студента до виховної діяльності, що забезпечуватиме прогресивний розвиток особистості.

4. Своєчасно виявляв і усував причини, які можуть заважати досягненню виховної мети. Якщо ці причини не вдалось виявити своєчасно, то оперативно реагувати, змінюючи тактику впливу, залежно від обставин, що склалися.

5. Максимально використовував активність самої особистості.

6. Поєднував виховання з самовихованням, допомагав у виборі мети, методів, форм самовиховання.

7. Розвивав самостійність, ініціативу, самодіяльність вихованців.

“Якщо педагогіка хоче виховувати людину в усіх відношеннях, то вона має попереду пізнати її також у всіх відношеннях... Вихователь повинен прагнути пізнати людину такою, якою вона є в дійсності, з усіма її слабкостями і в усій її величі, з усіма її буденними, дрібними потребами і з усіма її великими духовними вимогами” [1].

Вивчення особистості студента не самомета, а необхідна умова для успішності навчання і виховання. Вивчаючи студентів, куратор групи повинен враховувати, що студент не тільки об'єкт виховання, а й його суб'єкт. Це означає, що кожен студент є активним учасником виховного процесу, особою, яка усвідомлює своє власне становлення, виявляє самодіяльність, творчість, ініціативу, відповідає за свою працю, поведінку, вміє оцінювати себе з точки зору інтересів суспільства, не тільки турбується про виховання членів свого колективу, а й відповідає за нього.

З метою всебічного і систематичного вивчення студентів куратор групи може застосовувати прямі й непрямі методи [2]. До першої групи методів належить педагогічне спостереження, педагогічний експеримент, бесіди, аналіз результатів діяльності студентів. До другої групи методів належить узагальнення незалежних характеристик і метод соціометрії.

Педагогічне спостереження здійснюється в процесі повсякденного і систематичного спілкування зі студентами. Предметом постійної уваги куратора групи повинні бути ті студенти, у поведінці яких мають місце ті чи інші відхилення від норми і правил моралі, вивчення причин цих відхилень з метою їх подолання.

Педагогічний експеримент дає можливість включати кожного студента в такі відносини, які дозволяють вивчати його всебічно, стимулювати формування у нього позитивних рис і гальмувати прояви негативних, які часто залишаються поза педагогічною увагою викладачів.

Індивідуальна бесіда покликана допомогти студентові пізнати себе таким, яким він є в дійсності, правильно оцінити ті чи інші свої вчинки, виправляти, в разі необхідності, свою поведінку, інакше кажучи, допомагати студентові краще «пізнати себе й виховувати себе» [3].

Готуючись до бесіди, куратор групи завчасно визначає її мету. Передбачає бажані результати. Слід пам'ятати, що бесіда не повинна перетворюватись в якусь спеціальну процедуру виховуючого моралізування. Бесіда повинна бути довірливою і тактовною. Вона може набувати характеру дискусії з тих чи інших питань життя навчального закладу, групи, їхньої роботи, місця і волі студентів у ній, сприяти самовихованню, розвивати у студента здатність розуміти і переживати те, що сьогодні він став кращим, ніж був учора.

Бесіди проводяться не лише з окремими студентами, а також з активом групи та усією групою. Бесіди з активом-старостою групи, профоргом - помагають куратору глибше орієнтуватись в житті колективу групи, у взаєминах між його членами, краще вивчати стан громадської думки в групі, дисципліну окремих студентів, намічати заходи з подальшого згуртування студентів, створення сприятливої атмосфери для подальшого розвитку.

Куратор групи повинен прагнути до того, щоб в обговоренні змісту бесіди брали активну участь усі студенти. У проведенні бесіди з групою дуже важливо розгортати критику та самокритику в колективі, утверджуючи дух самокритичності, непримиримості до недоліків.

Джерелом, з якого куратор здобуває необхідні відомості про студентів, є також бесіди з викладачами та батьками.

Дані спостережень можуть уточнюватись і доповнюватись з допомогою анкетного методу. Анкетне опитування може проводитись з певною метою, наприклад, з метою вивчення мотивів навчання, ставлення до громадських обов'язків, стану морального клімату в групі, рівня розуміння студентами тих чи інших понять тощо. Результати аналізу одержаних відповідей використовуються у виховній роботі з групою та окремими студентами.

Кураторові групи надзвичайно важливо знати студента таким, яким він є в дійсності, тобто його об'єктивну оцінку. Одержати таку оцінку допомагає узагальнення незалежних характеристик. На основі зіставлення даних власного спостереження з даними, одержаними з інших джерел, куратор складає об'єктивне уявлення про того чи іншого студента, про його позитивні або негативні риси, без знання яких не можна забезпечити індивідуальний підхід у вихованні, знайти шляхи і засоби піднесення рівня вихованості студентів, прищеплення йому умінь і навичок правильної поведінки, його життєвої орієнтації [4].

Виявити справжні взаємини між студентами групи куратор може за допомогою методу соціометрії. Суть методу полягає в тому, що студенти відповідають на непрямі запитання. Наприклад, студенту пропонується назвати партнера, з яким би він хотів займатися спільною справою, займатися творчістю, випускати стінну газету, дружити та інше.

Аналізуючи відповіді, куратор групи складає уявлення про моральний клімат в групі, про позитивний чи негативний статус окремих студентів, реальні стосунки між студентами, виявляє студентів, які користуються чи не користуються авторитетом у товаришів, виконують роль неофіційних лідерів, робить висновки про шляхи і засоби згуртування колективу, підвищення ефективності всієї виховної роботи з студентською групою.

Висновки

Для того, щоб правильно і ефективно побудувати роботу, куратор групи повинен знати:

- кожного студента своєї групи, стан здоров'я, загальний розвиток, нахили, запити та інтереси, особливості уваги, культури мови, сприйняття мислення, здатність долати труднощі;
- риси характеру (чесність, правдивість, організованість, дисциплінованість, відповідальність), взаємини з колективом, участь у громадському житті, ставлення до викладачів, до товаришів, особливості темпераменту;
- системність і ґрунтовність знань, участь у позааудиторних заходах, читацькі інтереси, захоплення спортом, технікою, художньою творчістю;
- умови життя сім'ї, сімейні взаємини, стан виховання в сім'ї, ставлення до батьків, рідних, участь у трудових справах.

Ґрунтовне вивчення студентів – важлива передумова здійснення різнобічної виховної роботи і успішного виконання куратором своїх виховних функцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ушинський К.Д. Людина як предмет виховання. Твори. – К., 1986. - С.28, 36.
2. Болдирєв М.І. Класний керівник. – К., 1982. – С.104.
3. Сухомлинський В.О. Сто порад учителю. Вибрані твори. – К., 1979. – Т.2. - С. 601.
4. В.М.Дудатьєва Специфіка функцій куратора у формуванні особистості студента технічного вищого навчального закладу / Гуманізм та освіта: Збірник матеріалів 8 міжнародної науково-практичної конференції – Вінниця, 2006. – С. 190-193.

Дудатьєва Валентина Миколаївна — асистент кафедри захисту інформації, Вінницький національний технічний університет., e-mail: dudatyev.av@gmail.com.

Войтко Вікторія Володимирівна — канд. техн. наук, доцент кафедри програмного забезпечення, заступник декана ФІТКІ з навчально-виховної роботи, Вінницький національний технічний університет, email : dekanfki@i.ua.

Dudatyeva Valentuna M – Assistant Department of information security Vinnitsa National Technical University, e-mail: dudatyev.av@gmail.com.

Voitko Viktoria V – Docent of Software Department, deputy of dean FITCE of teaching educational work, Vinnitsia National Technical University, Vinnitsia, email : dekanfki@i.ua.

Інноваційні напрями співпраці студентського самоврядування з адміністрацією у вищому навчальному закладі

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто напрями співпраці студентського самоврядування з адміністрацією у вищому навчальному закладі на прикладі Вінницького національного технічного університету.

Ключові слова: студентське самоврядування, вищий навчальний заклад, адміністрація вищого навчального закладу.

Abstract

It's consider ways of cooperation between student government and the administration in high school on an example of Vinnytsia National Technical University.

Keywords: student government, higher education institution, the university administration.

Студентське самоврядування — це форма управління, за якої студенти на рівні академічної групи, факультету, гуртожитку, курсу, спеціальності, студентського містечка, іншого структурного підрозділу ВНЗ мають право самостійно вирішувати питання внутрішнього управління. Головна мета діяльності органів студентського самоврядування полягає передусім у створенні умов самореалізації молодих людей в інтересах особистості, суспільства і держави [1].

Студентське самоврядування на європейських теренах не є новим феноменом, сягаючи своїм корінням ще часів виникнення перших середньовічних університетів. Вже тоді найбільш здібні студенти залучалися до виконання окремих адміністративних функцій, а також до викладання у якості помічників професорів [2]. Недаремно університети вважаються своєрідною моделлю громадянського суспільства і в цьому плані передували сучасному типу європейської цивілізації [3].

Дуже часто сама адміністрація вищого навчального закладу покладає на органи студентського самоврядування важливі завдання. Окрім цього, органи студентського самоврядування забезпечують ефективний зв'язок між студентами університету та іншими інституціями у галузі вищої освіти й опікуються справами всіх офіційних студентських товариств університету.

Відповідно до закону України „Про вищу освіту” у вищих навчальних закладах створюються органи студентського самоврядування, які сприяють гармонійному розвитку особистості студента, формуванню у нього навичок майбутнього організатора, керівника. [5]

Студентські організації є посередником між адміністрацією вищих навчальних закладів та студентськими колективами.

Представники студентського самоврядування входять до складу Вченої та виховної Ради університету, конференції трудового колективу, стипендіальної комісії, тим самим активно впливають на рішення та мають право їх корегувати.

Виключно за згодою студентської ради у вищому навчальному закладі приймаються рішення про: відрахування студента, аспіранта з вищого навчального закладу; переведення студента, аспіранта, який навчається за контрактом за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб, на навчання за державним замовленням; підвищення плати за навчання; поселення студента, аспіранта в гуртожиток та виселення з гуртожитку; затвердження правил внутрішнього розпорядку вищого навчального закладу; затвердження нормативних документів з питань студентських містечок та гуртожитків для проживання студентів і аспірантів. [2]

Студентське самоврядування ВНЗ постійно співпрацює з адміністрацією, вирішуючи питання, які стосуються студентів. Усі культурно-масові заходи як на рівні факультетів/інститутів, так і на рівні університетів, відбуваються завдяки активній співпраці активістів з адміністрацією. Відбувається динамічний діалог, який виникає через постійні зміни у законодавстві, технічному забезпеченні та науковому прогресі суспільства. Студенти звертаються з проханнями про підтримку з боку адміністрації, а та, у свою чергу, звертається до активістів з проханнями про інформування та забезпечення студентів новими знаннями та інформацією. У зв'язку з прийняттям Постанови Кабінету Міністрів про зміни у стипендіальному забезпеченні студентів та

аспірантів, самоврядування бере активну участь у розробці методики рейтингування, нарахування додаткових балів та інформуванні студентів про зміни.

Зрозуміло, що діалог між студентським самоврядуванням та адміністрацією зіштовхується з проблемами комунікації: різниця у віці, різний соціальний статус, низька швидкість поширення інформації, пережитки колишнього Радянського союзу (бюрократизм, розподіл обов'язків) відіграють свою роль. Проте, з кожним роком співпраця стає простішою у реалізації. Студентів активно долучають до вирішення нагальних питань та формування цілей та стратегії розвитку університету.

Висновок

Отже, в сучасних умовах університетське життя не можна уявити без тісної співпраці студентського самоврядування з адміністрацією вищого навчального закладу в реалізації освітянської місії. Нові форми та формат взаємодії інноваційної співпраці активно впроваджуються у життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Яцків Т. Студентське самоврядування в Україні як показовий атрибут Болонського процесу. Студенти залишилися непочутими парламентарями // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/articles/34.html>.
2. Делінгевич Л. В. Самоврядування – самодисципліна колективу // Проблема освіти. – К., 2004. – Вип. 39. – С. 244-252.
3. Український досвід студентського самоврядування: тенденції, проблеми // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/student/samovr/article/03/>
4. Вища освіта в Україні. Навчальний посібник // За ред. В. Г. Кременя, С.М. Ніколаєнка – К.: Знання, 2005. – 327 с.
5. Європейська практика студентського самоврядування в університетах України // Методичні матеріали за ред. проф. Т. Б. Буяльської, 2005.

Свентух Олена Андріївна, студент групи МОз-14(б) факультету Менеджменту та інформаційної безпеки Вінницького національного технічного університету.

Небава Микола Іванович, к.е.н., професор, декан факультету менеджменту та інформаційної безпеки Вінницького національного технічного університету, м. Вінниця

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ - ОСНОВА ГАРМОНІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ТА ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ ЛІДЕРІВ НАЦІЇ

^{1,2} Вінницький національний технічний університет

Анотація

Розглянуто питання необхідності громадської діяльності студентів вищих навчальних закладів та проблеми забезпечення виконання студентами своїх обов'язків та захисту їх прав, що сприяє гармонійному розвитку особистості студента, формуванню у нього навичок майбутнього організатора.

Ключові слова: студентське самоврядування, особистість, вищий навчальний заклад.

Abstract

The article was considered necessary public of students in higher education and problems of students enforcement of obligations and protect their rights, contributing to the harmonious development of the individual student, the formation of his future skills organizer.

Keywords: student government, individual, institution of higher education..

Вступ

Більшість вважає студентські роки чи не найкращими роками у своєму житті, адже саме вони є основою подальшого розвитку особистості. За цей час формується особистість, кожен стає по-справжньому дорослою людиною, сам приймає рішення, вирішує власні проблеми. Чекати на те, що проблеми вирішить хтось сторонній - доволі наївна думка. Саме тому ще у молодому віці необхідно об'єднуватися у пошуку спільних цілей, а це - формує студентське самоврядування будь-якого вузу [1].

Студентське самоврядування є важливим фактором розвитку суспільства, виявлення потенційних лідерів, вироблення у них навичок управлінської та організаторської роботи з колективом, формування майбутньої еліти нації. Студентське самоврядування у вищому навчальному закладі - це самостійна громадська діяльність студентів з реалізації функцій управління вищим навчальним закладом, яка узгоджується з ректоратом, деканатами та здійснюється студентами у відповідності з метою й завданнями, які стоять перед студентськими колективами. Метою є забезпечення виконання студентами своїх обов'язків та захисту їх прав, що сприяє гармонійному розвитку особистості студента, формуванню у нього навичок майбутнього організатора та керівника [2].

Результати дослідження

Як елемент навчально-виховного процесу студентське самоврядування:

- виховує реальних лідерів українського суспільства, формує еліту нації;
- дає змогу студенту, як і кожному громадянину, бути почутим. Участь в органах студентського самоврядування дає молодій людині відчуття того, що вона є громадянином Української держави, створює можливості реалізувати себе як обдаровану і талановиту особистість, стимулює активність молодого громадянина у суспільному житті загалом;
- сприяє налагодженню конструктивної співпраці між студентами та адміністрацією вузу;
- дозволяє набути організаторських вмінь, привчає молодого громадянина Української держави відповідально виконувати свої обов'язки та покладені на нього завдання.

Робота зі студентами - це найголовніше питання студентського самоврядування. Щоб стати справжнім лідером у студентському середовищі потрібно наполегливо працювати, не покладаючи рук, не шкодуючи часу, бути взірцем для інших. Лідером, при бажанні, може стати кожний. Справжній лідер той, хто щирий, хто бореться за втілення ідей важливих для колективу. Існує тільки один спосіб навчитися лідерству – поставити мету та діяти. Вкрай важливим у вихованні лідерських якостей є вміння зацікавити, здатність мотивувати до дії інших, повести за собою. Не потрібно боятися витратити вогонь своєї душі. Коли ти ділишся з іншими своїм вогнем, він не зменшується, а примножується. Справжній лідер студентського самоврядування

чітко усвідомлює, що він тут заради студентів, працює заради них і для них, хоче бути саме їхнім лідером і вони його цільова аудиторія.

Формування лідерських якостей, відбувається в процесі включення молоді в активну суспільну діяльність, без цього неможлива не лише діяльність студентського самоврядування, молодіжної організації, але і побудова цивільного суспільства в нашій країні. У суспільній діяльності отримується соціальний досвід, формуються навички організаторської роботи, позитивні особові якості. Роки в університеті точно не пройнуть марно, якщо навчання поєднувати із соціальною активністю.

Членом Студентської ради факультету може бути кожен студент, який добре навчається, приймає активну участь у житті факультету, є лідером або прагне ним стати, має бажання працювати. Сфера діяльності Студентської ради факультету [3]:

- адаптація студентів першого курсу до умов навчання у вузі, забезпечення виконання студентами своїх обов'язків, контроль відвідування занять;
- захист прав та інтересів студентів, участь у розподілі стипендіального фонду, поселенні у гуртожитки;
- сприяння навчальній, науковій та творчій діяльності студентів;
- пропаганда здорового способу життя, організація дозвілля;
- координація роботи студентів із викладачами, кураторами груп, кафедрами, деканатом;
- забезпечення інформаційної, психологічної та правової допомоги студентам (спільно із відповідними службами).

Висновок

Студентське самоврядування – це прямий шлях демократизації вищого навчального закладу, засіб розширення діапазону співпраці членів єдиного колективу (як студентів, так і викладачів), розширення можливостей творчого пошуку та ініціативи молодого покоління, це засіб навчитися жити і працювати за законами суспільства, де існують гуманістичні відносини між людьми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Студентське самоврядування як невід'ємна частина демократизації вищої школи. - К.: Знання, 2005. - 55с.
2. Український досвід студентського самоврядування: тенденції, проблеми // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.osvita.org.ua/student/samovr/article/03/>
3. Ванькович У. Студентське самоврядування в Україні/ У. Ванькович. -К.: Молодіжна альтернатива, 2004.- 60с.

Юлія Володимирівна Малогулко — к.т.н., старший викладач кафедри електричних станцій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Juliya_Malogulko@ukr.net;

Анастасія Андріївна Герасимчук — студентка гр. 2Е-14б, факультет електроенергетики та електромеханіки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: 2e_14@mail.ru.

Juliya V. Malogulko — Ph.D., Senior lecturer of electrical stations and systems department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : Juliya_Malogulko@ukr.net;

Anastasia A. Herasymchuk —student of 2E-14 group, department of electromechanics and electricity, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : 2e_14@mail.ru.

Малогоулко Ю. В.

Повстянко К.О.

Роль студентських організацій в житті молоді

Вінницький національний технічний університет

Анотація

В даній статті розглядається роль студентських організацій в житті молоді, університету. Їх значення у формуванні громадянського суспільства та прогресуючого розвитку держави. Основні напрямки роботи організацій.

Ключові слова: студентські організації; значення роботи студентських організацій в житті суспільства;

Summary

This article examines the role of student organizations in the lives of young people and university. Their importance in the formation of civil society and progressive development. The main activities of organizations.

Keywords: student organizations; importance of student organizations in society;

Вступ

Студентська молодь часто займає важливе місце у вирішенні тих чи інших проблем пов'язаних як з життям одного університету, так і країною в цілому. З метою підвищення впливу студентської думки, молодь почала об'єднуватися у певні організації, спілки, кожна з яких висвітлює і відстоює власні питання, створює механізм реалізації студентських ініціатив, захист соціальних, економічних та інших інтересів студентства.

Результати

Кількість громадських організацій, які працюють у вищих навчальних закладах з студентською молоддю, в даний час зростає в арифметичній прогресії. Робота студентських організацій у вищих навчальних закладах являється невід'ємною частиною позанавчальної діяльності. Сьогодні вони займають нішу студентського самоуправління в навчальному закладі, що дозволяє розширити можливість отримання соціальної практики.

У сучасному студентському русі функціонують кілька типів об'єднань:

- профспілки. Їх першочерговими завданнями є розв'язання соціальних проблем студентства, захист інтересів молодих людей перед державою та адміністрацією ВНЗ (Перша українська студентська профспілка ПОСТУП, профспілка студентів "Пряма дія", Асоціація студентських профспілкових організацій України);

- органи студентського самоврядування. Створюються і функціонують з метою забезпечення виконання студентами своїх обов'язків і захисту їхніх прав, сприяння гармонійному розвитку особистості студента, формуванню в нього навичок майбутнього організатора, керівника. Вищим органом студентського самоврядування є загальні збори (конференція). Виконавчий орган студентського самоврядування може мати різноманітні форми: студентська спілка, сенат, парламент, старостат, студентська навчальна (наукова) частина, студентський деканат, рада тощо;

- фахові студентські організації та об'єднання за інтересами. Організації такого типу поширені в межах окремих ВНЗ та факультетів (наприклад, асоціації студентів-юристів, історичні студентські товариства тощо);

- громадські студентські організації. Цей тип об'єднань репрезентує насамперед громадсько-політичну ініціативу студентства та обстоює його права

Студентська молодь вибирає для себе діяльність, спрямовану на досягання успіху в житті, більше того, свою зайнятість в студентських організаціях молодь розглядають як стартову позицію для можливості продовжувати займатися громадською та соціальною діяльністю, побудови кар'єри і досягнення успіху.

Життєві плани студентської молоді орієнтовані на використання всіх доступних ресурсів як засобів досягнення поставлених цілей.

Членство в студентських громадських організаціях стимулює активність студентської молоді у суспільному житті, сприяє формуванню лідерських якостей, дає змогу реалізувати себе як обдаровану і талановиту особистість.

Студентські організації, відстоюючи інтереси студентства, зокрема щодо соціально-правового захисту, налагодження взаємодії з адміністрацією ВНЗ та органами державної влади, сприяють оптимізації навчально-виховного процесу, розв'язанню різноманітних проблем студентів, формуванню виваженої державної молодіжної політики.

Для реалізації своїх статутних цілей студентські організації активно співпрацюють з Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України, іншими органами державної влади, молодіжними та міжнародними громадськими організаціями.

Щороку студентські організації реалізують різноманітні програми, спрямовані на розвиток студентського самоврядування, забезпечення нешкідливих умов життя, навчання та оздоровлення студентів, підвищення їхньої громадської, культурологічної та наукової активності.

У сучасній Україні молодіжні організації є однією із форм реалізації самоврядування та індикатором демократичності політичної системи, яка на сьогодні, ще не є усталеною.

Подальшому процесу залучення даних інституцій до вироблення державної політики заважає ряд проблем серед яких найбільш деструктивними є:

- слабка матеріальна база, постійна фінансова скрута;
- нерозвинені організаційні структури на місцях;
- брак підготовлених кадрів для роботи з молоддю;
- поступове наростання процесів бюрократизації;
- велика залежність від фінансування, що надходить у формі державної допомоги, що дуже часто призводить до зниження активності;
- використання потенціалу молоді у вирішенні молодіжних, загальнодержавних проблем відбувається неповною мірою.

Незважаючи на всі перешкоди, молодіжні організації за підтримки органів центральної та місцевої влади організаційно зміцнюються, розширюються, перетворюючись у невідемну складову структур самоорганізації українського суспільства.

Студентським громадським організаціям різних форм і видів діяльності відведена цілком певна роль у формуванні норм, цінностей і зразків соціальної поведінки, що являються однією з умов розвитку соціальної культури.

Вони виконують функцію буфера між освітніми установами, покликаними зберігати і транслювати соціокультурну спадщину, і студентською молоддю. При сучасній зміні культурних стандартів молоді це стає невід'ємним завданням всіх агентів соціалізації, а для громадських студентських організацій ще й додатковою можливістю корекції своєї поведінки при спілкуванні з існуючими і майбутніми членами та активістами організацій.

Проте, оцінюючи роботу студентських організацій вузу в контексті формування соціальної культури, необхідно розглянути ступінь їх модернізації.

Це потрібно, з одного боку, для визначення поділу змісту роботи даних організацій і побудови відповідних комунікативних процесів, з іншого - для аналізу місця і ролі громадських організацій як агентів соціалізації в становленні соціальної культури студентської молоді.

Висновок

Молодіжна політика є одним з ключових і пріоритетних напрямів діяльності будь-якої демократичної держави, орієнтованої на прогресивний розвиток суспільства. Вона, насамперед, передбачає всебічний розвиток людини в єдності її свобод, прав і гідності, ґрунтується на засадах громадянського суспільства та демократії, правової держави, міжнаціональної злагоди, а також на таких найвищих цінностях, як духовність, справедливість і добро.

Реалізація молодіжної політики на сучасному етапі розвитку української держави повинна активніше включати в себе такі елементи як «молодіжні організації» та «молодіжні рухи», на які мають значний вплив політичні структури й ідеологічні течії та які характеризуються входженням молоді у «велику політику», як окремої соціально-демографічної групи з власними економічними, соціальними та політичними інтересами.

З урахуванням сучасної ситуації в Україні та підходів до роботи з молоддю в європейських країнах, можна констатувати, що молодіжна політика в державі має відповідати наступним вимогам:

- бути адресованою усій сукупності молоді та не залежати від соціально-економічних характеристик тих чи інших її представників;
- забезпечувати вдалий перехід молодих людей до дорослого життя;
- враховувати інформаційну складову, а також взаємодію між державою, громадським сектором та безпосередньо з молоддю, як важливі аспекти молодіжної політики.

Самоорганізація громадян, їх об'єднань, їх взаємодія - мають стати основою суспільства майбутнього. Одночасно, традиційна система освіти та виховання молоді, як і державна молодіжна політика та громадські організації, не здійснювали цілеспрямованого виховання самостійної, відповідальної молоді та її підготовки до життя у самоорганізованому суспільстві. З іншого боку, увесь комплекс проблем та протиріч формує достатньо жорсткий набір вимог до нових поколінь.

Нові умови потребуватимуть від кожної молодої людини та його сім'ї мобільності, пошуку нових нестандартних варіантів побудови власного життя. Пріоритетними мають стати такі напрямки молодіжної політики, реалізація котрих надасть молоді можливості для самостійного вирішення проблем, які виникають. Тільки такий підхід буде сприяти взаємоувязуванню поліпшення якості життя переважної більшості молоді та розвитку країни в цілому.

Список використаної літератури:

1. [Електронний ресурс] www.finsettings.com/zakonodavstvo/zakoni/202-zakon-ukrayini.html
2. [Електронний ресурс] http://pidruchniki.com/19690402/sotsiologiya/studentski_organizatsiyi_ukrayini
3. Молодіжна політика: проблеми і перспективи: зб. наук. пр. - Дрогобич: Ред.-вид. від. Дрогобицького держ. пед. ун-ту ім. Івана Франка, 2011. - 498 с.

Юлія Володимирівна Малогулко — к.т.н., старший викладач кафедри електричних станцій і систем, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Juliya_Malogulko@ukr.net;

Повстянко Катерина Олександрівна — студент групи 2Е-16Б, факультет електроенергетики, електромеханіки та електротехніки, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: ekaterina.povstyanko@gmail.com

Juliya V. Malogulko — Ph.D., Senior lecturer of electrical stations and systems department, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail : Juliya_Malogulko@ukr.net;

Povstyanko Kateryna A. - student of 2E-16B, Department of Electricity, Electromechanics and Electrical Engineering, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: ekaterina.povstyanko@gmail.com

Abstract

Abstract

The paper presents series of events for national and patriotic direction for students at the faculty of machine-building and transport in Vinnytsia national technical university.

Keywords: patriotism, patriotic education, educational work, upbringing.

Faint, mostly illegible text, possibly representing a list of references or a detailed abstract, containing various punctuation marks and some recognizable symbols like « » and ().

..
:

Summary

Research conditioned defining the role of student government in the management of higher education institution on the basis of democracy and the autonomy of educational institutions.

Keywords: student government, non-formal education, democratization.

()
40
« »;
[2].
(. , . , .). .

- (, , , , ,)
- (, , , , ,),
- 1) // . - , 2004. - . - . 112 – 120. / .
- 2) ” : , 01.07.2014. []. – : [http://vnz.org.ua/zakonodavstvo/111 zakon ukrayiny pro vyschu osvitu](http://vnz.org.ua/zakonodavstvo/111_zakon_ukrayiny_pro_vyschu_osvitu)
- 3) : : / . . , . . . , 2009. – 308 .

— -13 , , e-mail: mkobysya@gmail.com;

Mykola V. Kobysia – a student of Ram 13b, president of the student government, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: mkobysya@gmail.com;

ФОРМИ І МЕТОДИ ПРОФОРІЕНТАЦІЙНОЇ РОБОТИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Дослідження зумовлена визначальною роллю студентського самоврядування в профорієнтації вищого навчального закладу.

Ключові слова: студентське самоврядування, неформальна освіта.

Abstract

Doslidzhennya zumovlena vyznachal'noyu rollyu student-s'kohu samovyryaduvannya v proforientacii vyshchogo navchal'nogo zakladu.

Klyuchovi slova: student-s'ke samovyryaduvannya, neformal'na osvita.

Вступ

Вибір професії сьогодні все міцніше пов'язується з таким поняттям, як «профорієнтація». Саме профорієнтація має ставити знак рівності між життєвими прагненнями молоді й суспільними потребами в трудових ресурсах на ринку праці. Профорієнтація – це науково-практична система підготовки особистості до вільного та свідомого вибору професії. Метою профорієнтаційної роботи зі школярами є допомога учневі у виборі сфери діяльності, а в ній професії, яка б відповідала його здібностям і можливостям, сприяла розвитку професійних нахилів та інтересів.

Профорієнтація як галузь знань за змістом і методами є психолого-педагогічною, за сферою діяльності – соціальною, а результати її відбиваються як в економічному, так і в культурно-просвітницькому житті. Особливо актуальною є її потреба в теперішніх умовах соціальної та економічної диференціації суспільства.

Сучасні підходи до сутності профорієнтації, які склалися у зарубіжній і вітчизняній науці, об'єднуються у три напрями: структурні теорії (Н. Аксельрод, Е. Гінзберг, Є. Климов, П. Міллер, В. Моргун, Г. Форш); мотиваційні теорії (М. Келланд, А. Маслоу, Є. Павлютенков, Е. Роу, В. Фрум, Ф. Херцберг); теорії «індивідуальності» чи «розвитку саморозуміння» (О'Хара, Д. Сьюпер, Л. Тайлер, Д. Тідеман, Б. Федоришин, С. Фукуяма, Дж. Холланд). Важливе значення мають праці, в яких висвітлено аспекти професійного розвитку особистості з врахуванням індивідуально-психологічних особливостей індивіда як суб'єкта самовизначення на довузівському етапі орієнтації (І. Зязюн, В. Колінько, В. Моляко, В. Моргун, Б. Федоришин, С. Фукуяма та ін.). У науковій літературі приділяється належна увага проблемі професійно-педагогічної орієнтації учнів (А. Алексюк, В. Бондар, С. Гончаренко, О. Кондратюк, Н. Кузьміна, О. Пехота, В. Семиченко, Б. Федоришин та ін.

Метою статті є визначення сутності форм і методів профорієнтаційної роботи у вищому навчальному закладі. Сучасна теорія й практика професійної орієнтації мають в своєму розпорядженні широкий спектр форм і методів профорієнтаційного впливу на особистість школяра. Проте дана проблема в умовах демографічної та економічної кризи в Україні є надзвичайно актуальною. Методами профорієнтаційної роботи називають способи спільної діяльності педагога й учнів, які забезпечують підготовку молоді до усвідомленого професійного самовизначення. Від методів, що використовуються, значною мірою залежить ефективність професійної орієнтації. Форми профорієнтаційної роботи залежать від кількості людей, охоплених ними. Розрізняють колективні та індивідуальні форми роботи, у свою чергу колективні поділяються на групові та ланкові. До сьогодні немає єдиної їх класифікації. Багато в чому це зумовлено тим, що більшість форм і методів, що використовуються у практиці профорієнтаційної роботи з учнями загальноосвітніх шкіл, носять міждисциплінарний характер. Необхідність оволодіння профорієнтаційними формами та методами роботи з учнями в умовах освітнього процесу зумовлена ще й тим, що вони є способами цілеспрямованого психолого- педагогічного впливу на учня і спрямовані на розвиток його професійної самосвідомості. За структурними компонентами форми та методи профорієнтації можна поділити на три групи: методи вивчення особистості молодої людини з метою профорієнтації; форми й методи ознайомлюючої профорієнтаційної роботи; форми та методи професійної орієнтації, що активізують діяльність молоді з підготовки до вибору професії.

Результати дослідження

Результати дослідження дали зрозуміти те, що найбільший вплив на вибір університету у студентів має приклад знайомих, які тут навчалися. Молоді властиво шукати приклад у навколишньому середовищі. Враховуючи даний чинник, бажано до спілкування з учнями про професію університету, в першу чергу, залучати активістів студентського самоврядування, успішних студентів усіх курсів університету та молодих викладачів. Потрібно враховувати і «чинник віку», який виявляється в тому, що школярі з великим інтересом та увагою слухають ближчих до них за віком співбесідників. Проте, якщо ж буде організовуватися бесіда консультативного характеру з невеликою групою або з однією людиною у присутності батьків, то краще цю зустріч провести фахівцеві старшого віку. Вчорашні випускники шкіл прислухаються до порад старших.

Отже, найперший вплив на вибір професії – свідомо, продумано або й мимоволі – чинять саме батьки. А успіх профорієнтаційної роботи з батьками багато залежить від установлених тісних контактів між школою та університетом, а також від розробки системи спільних профорієнтаційних форм і методів. Так, у план профорієнтаційної роботи з батьками можна включити такі методи: екскурсії до університету, виступи активних студентів та викладачів на батьківських зборах у школах з розповіддю про професію та умови навчання в університеті і т. ін.

Профорієнтаційна робота з батьками в рамках школи дає вищі результати, коли вона поєднується з роботою класного керівника й викладача академічної групи університету. Зазначимо, що спільна профорієнтаційна робота вищого навчального закладу та загальноосвітніх навчальних закладів з формування професійних нахилів школярів буде успішнішою, якщо її систематично проводити, починаючи з 9-10 класу. Такий висновок опирається на наукові дослідження (Л. Виготський, Л. Божович, І. Кон) про етапи становлення моральної свідомості підлітків. Профорієнтація передбачає свідомий, мотивований вибір професії. Розвиток же автономної свідомості починається в період переходу від підліткового віку до юності. Саме цей вік прагне активної діяльності. © Л. М. Дунець © Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна», №1(7)/2013 88 Активну профорієнтаційну роботу бажано спрямовувати у трьох напрямках: з педагогами, учнями та їхніми батьками. Кожен із цих напрямів важливий і суттєвий, проте успіх справи зрештою залежатиме від рівня роботи зі школярами. Певні вимоги мають ставитись і до особистості, яка проводитиме профорієнтаційну роботу зі школярами. Найважливішими з них є такі: бажання та вміння кваліфіковано і цікаво розповідати про професію університету та умови навчання у ньому; глибока захопленість своєю професією; вміння чітко й логічно викладати свої думки; доброзичливе ставлення до підростаючого покоління; бажання знайти спільну мову зі школярами, охайний зовнішній вигляд та інші. Активними й ефективними формами і методами профорієнтаційної роботи зі школярами можуть стати такі, як: участь у святі першого та останнього дзвоника у школах міста та області; поповнення шкільних кабінетів рекламними матеріалами про університет; підготовка і проведення професіографічних екскурсій до ВНЗ; організація та проведення олімпіад для учнів шкіл із преміюванням переможців; відповіді на активізуючі профорієнтаційні опитувальники; запрошення учнів шкіл на вечори відпочинку до університету; участь у тижнях профорієнтації; проведення індивідуальних і групових консультацій з професійного визначення для учнів шкіл міста та області тощо.

Висновки

Таким чином, подані групи форм і методів профорієнтаційної роботи дозволяють поступово сформувати активну позицію школяра відносно свого професійного майбутнього і до життя в цілому. Активне застосування форм та методів профорієнтаційної роботи у ВНЗ допоможе випускникам загальноосвітніх навчальних закладів у професійному самовизначенні, а викладачам вищих навчальних закладів – готувати професійно спрямованих фахівців. У профорієнтаційній роботі зі школярами необхідно використовувати комплекс доповнюючих один одного психолого-педагогічних форм і методів. Подальші дослідження у цьому напрямку передбачають вивчення індивідуально-психологічних чинників, що впливають на процес професійного самовизначення школярів.

Список використаної літератури

1. Бановский А. Б. Система методов профессиональной ориентации. Основы профессиональной ориентации : Учебно-методическое пособие / А. Б. Барановский, Г. М. Потапенко, Г. В. Щекин. – К. : МЗУУП, 1993. – 164 с.
2. Гуткин М. С. Система работы общеобразовательной школы по профессиональной ориентации учащихся / М. С. Гуткин, А. В. Янковская, Л. И. Смирнова, В. П. Кувшинов ; [под общ. ред. М. С. Гуткина]. – Гродно : ГрГУ, 2002. – 188 с.
3. Дунець Л. М. Профорієнтаційна робота – психологічна технологія підбору професійно спрямованих абітурієнтів. Актуальні проблеми психології. Том. I. : Соціальна психологія. Психологія управління. Організаційна психологія / Л. М. Дунець – К. : Інститут психології ім. Г. С. Костюка АПН України, 2002, Ч. 6. – С. 264-269.
4. Дунець Л. М. Психологічні аспекти професійної мотивації особистості. філософія, соціологія, психологія / Л. М. Дунець // Збірник наукових праць. – Івано-Франківськ : Плай, 2003. – Вип. 8. – ч. 2. – С.120-128.
5. Карасева А. В. Активизирующие методы в профориентационной работе / А. В. Карасева. – Барнаул, 2007. – 116 с.
6. Пазюченко Т. М. Індивідуалізація профорієнтаційної роботи зі старшокласниками та її психолого- педагогічна модель / Т. М. Пазюченко // Психологія : Зб. наук. пр. – Київ. – 2000. – Випуск 1 (8). – С.118-126.

Олександр Анатолійович Савенко — студент групи ТЕ-15б, заступник президента студентського самоврядування, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: shako.sawenko@gmail.com;

Olexandr Anatolich Sawenko— student grup TE-b, zastupnik prezydenta student-s'koho samovryaduvannya, Vinnyts'kyu natsional'nyu tekhnichnyu universytet, Vinnytsya, e-mail: shako.sawenko@gmail.com;